

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 5416 van 21 december 2007
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Chinese nationaliteit, op 13 juli 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juni 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 november 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat V. LURQUIN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 4 januari 2007, verklaarde er zich op 5 januari 2007 vluchteling.
2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoekers asielaanvraag bij beslissing van 25 juni 2007, verstuurd op 27 juni 2007.
3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven: *“Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit*

de Volksrepubliek China, meerbepaald uit Tibet. U verklaarde te zijn geboren in het district Jomda in de Chamdo prefecture. U zou zijn opgeroepen door de Chinese overheid voor deelname aan een verplichtte opleiding waarbij u uw trouw aan de Dalai Lama zou dienen op te zeggen. U weigerde dat te doen en besloot Tibet te verlaten. U ondernam eerst samen met een vriend, C. (O.V.5.856.340), een actie tegen de Chinese overheid. Op 8 februari 2005 zou u, samen met uw vriend die u ontmoette in Tsugo Gompa (onderweg naar Khargang), de bewaker van de paarden van het overheidspersoneel hebben dronken gevoerd. Deze paarden stonden te grazen in een open wei. Daartoe had uw vriend in Khargang een fles alcohol gekocht. Met de verf die u haalde aan de "prayerwheel" in Khargang, zou u dan op de paarden de slogan "Free Tibet" hebben geschreven, samen met uw naam. U zou daarna naar u thuis zijn teruggekeerd waar u aankwam alvorens het donker werd. Daarna zou uw vriend u zijn komen halen en u ging, samen met uw ouders, naar diens huis. Van daaruit reisde u via Lhasa naar Nepal. Via de "Reception Centra" reisde u dan naar India waar u verbleef tot het jaar 2007. Omdat u in India geen verblijfsdocumenten kon krijgen, besloot u naar Europa te reizen waar u bij de Belgische autoriteiten asiel aanvraag op 5 januari 2007. Uw vriend, C. (O.V.5.856.340), had op 19 december 2005 al asiel aangevraagd bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag legde u een "special entry permit" voor, evenals een kopie van een pagina van de gezinsregistratie ("hukou"), een identiteitskaart, een attest van de "Reception Centra" en enkele foto's."

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:
 - de verklaringen van verzoeker aangaande het gebeuren op 8 februari 2005 zijn dermate tegenstrijdig aan de verklaringen van zijn vriend C. (O.V.5.856.340) waardoor volledig afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van het relaas;
 - de door verzoeker neergelegde documenten zijn evenmin in staat om enige duidelijkheid te brengen in de door verzoeker afgelegde tegenstrijdige verklaringen waardoor deze documenten de beslissing dan ook niet in positieve zin kunnen ombuigen.

2. Over de gegrondheid van de zaak.

1. Verzoekende partij voert in haar enig middel een hele reeks wets- en verdragsbepalingen aan die zij geschonden acht; in haar uiteenzetting van het middel betwist zij in wezen de appreciatie van haar asielrelaas door de Commissaris-generaal. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. Verzoeker tracht vervolgens de tegenstrijdigheden vastgesteld door de bestreden beslissing één voor één te weerleggen.

- 2.2. Met betrekking tot de plaats waar verzoeker zijn vriend C. ontmoette, stelt verzoeker dat zij elkaar in Tsugo Gompa ontmoetten en niet in Keatong. Voorts stelt verzoeker dat ze beiden hebben verklaard na een fles alcohol te hebben leeggedronken, dronken werden waardoor het mogelijk is dat zij zich de gebeurtenissen misschien anders herinneren.
- 2.3. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande de plaats waar verzoeker en zijn vriend elkaar ontmoetten op weg naar Khargang op 8 februari 2005. Zo verklaarde verzoekers vriend dat verzoeker hem ontmoette in Keatong, een ontmoetingsplaats in zijn dorp (gehoorverslag CGVS, 7 juni 2007, p.7), terwijl verzoeker zelf verklaarde dat ze elkaar ontmoetten in Tsugo Gompa, een plaats tussen verzoekers dorp en Khargang (gehoorverslag CGVS, 7 juni 2007, p.7). Toen verzoeker naar de plaats Keatong werd gevraagd, kon hij antwoorden dat dit in zijn dorp was, maar dat hij niet vanuit die plaats naar Khargang ging (gehoorverslag CGVS, 7 juni 2007, p.13). Het gaat dus in geen geval om een vergissing inzake plaatsnamen. De Raad stelt vast dat verzoekers argument dat hij dronken was tijdens de gebeurtenissen zwak is en dit geenszins de tegenstrijdige verklaringen tussen verzoeker en zijn vriend kan weerleggen. Bovendien heeft verzoeker tijdens zijn gehoren nooit gewag gemaakt van het feit dat hij omwille van zijn mogelijke dronkenschap de feiten niet meer zou goed zou kunnen herinneren.
4. Met betrekking tot de plaats waar de verf is gehaald, stelt verzoeker dat ze de verf hebben meegenomen van bij een gebedsmolen waar de verfpotten stonden omdat deze geschilderd werd op dat moment. Ook hier wijst verzoeker erop dat hij en zijn vriend dronken waren waardoor het mogelijk is dat zij zich de gebeurtenissen misschien anders herinneren.
5. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers vriend verklaarde dat hij de verf in verzoekers dorp had gehaald, waar men klaar was met het schilderen van het "prayerwheel" (gehoorverslag CGVS, 7 juni 2007, p.11). Verzoeker zelf verklaarde echter dat hij de verf haalde in Khargang waar de mensen het "prayerwheel" nog aan het schilderen waren (gehoorverslag CGVS, 7 juni 2007, p.10). Toen verzoeker werd geconfronteerd met deze verschillende verklaringen, stelde verzoeker dat de verf echt van Khargang kwam en dat hij niet wist wat zijn vriend zei, hetgeen uiteraard geen verklaring is voor deze tegenstrijdige verklaringen (gehoorverslag CGVS, 7 juni 2007, p.15). De Raad stelt vast dat verzoekende partij in voorliggend verzoekschrift enkel haar tegenstrijdige verklaringen herhaalt zonder evenwel deze tegenstrijdigheden te weerleggen, minstens een afdoende verklaring daarvoor te bieden.
6. Met betrekking tot de persoon die de alcohol betaalde, stelt verzoeker dat het zijn vriend was die de alcohol betaalde en hij wijst op hun dronkenschap tijdens de gebeurtenissen.
7. De Raad stelt vast dat verzoeker bijkomende tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande de persoon die de alcohol kocht waarmee verzoeker de bewaker dronken voerde. Verzoekers vriend verklaarde dat verzoeker de alcohol betaalde die verzoeker in Khargang kocht (gehoorverslag CGVS, 7 juni 2007, p.8). Verzoeker verklaarde echter zelf dat zijn vriend de alcohol betaalde in Khargang

(gehoorverslag CGVS, 7 juni 2007, p.9). Toen verzoeker werd geconfronteerd met deze verschillende verklaringen, stelde hij dat zijn vriend wel degelijk de alcohol betaalde (gehoorverslag CGVS, 7 juni 2007, p.14).

8. Met betrekking tot de plaats waar de paarden beschilderd werden, stelt verzoeker dat de paarden buiten stonden te grazen en dat zij daar de paarden beschilderd hebben. Wederom wijst verzoeker op hun dronkenschap tijdens de gebeurtenissen.
9. De Raad stelt vast verzoekers vriend verklaarde dat de paarden waren gelokaliseerd op een plaats waar enkele huizen stonden, waaronder de stallen (gehoorverslag CGVS, 7 juni 2007, p.8). Hij verklaarde dat hij en verzoeker de stallen binnengingen en dat ze daar de paarden zou hebben beschilderd (gehoorverslag CGVS, 7 juni 2007, p.10). Verzoeker echter verklaarde dat de paarden zich in een open wei bevonden en dat ze de paarden ook daar zouden hebben beschilderd (gehoorverslag CGVS, 7 juni 2007 p.14). Toen verzoeker hierop werd gewezen, bevestigde hij enkel dat ze buiten stonden (gehoorverslag CGVS, 7 juni 2007, p.14). Wederom slaagt verzoeker er niet in de tegenstrijdigheid te weerleggen waardoor ze gehandhaafd blijft.
- 2.10. Met betrekking tot het feit of het al donker was toen verzoeker en zijn vriend aankwamen en terug vertrokken, stelt verzoeker dat het overdag was toen ze aankwamen bij de paarden en dat het nog licht was toen ze de paarden hadden beschilderd hoewel het donker was toen zij thuis aankwamen.
Wederom wijst verzoeker op hun dronkenschap tijdens de gebeurtenissen.
11. De Raad stelt vast dat verzoekers vriend verklaarde dat het al donker was toen ze op de plaats kwamen waar de paarden stonden (gehoorverslag CGVS, 7 juni 2007, p.10), terwijl verzoeker verklaarde dat het nog niet donker was toen hij aankwam bij de paardenhouder (zie gehoorverslag CGVS, 7 juni 2007, p.9 en 15). Bovendien verklaarde verzoeker dat het nog niet volledig donker was toen hij na deze actie terug thuis kwam en dat zijn ouders en zijn vrouw nog niet slapen (gehoorverslag CGVS, 7 juni 2007, p.11 en 12), terwijl verzoekers vriend stelde pas om 23.00 à 00.00 uur 's nachts te zijn thuisgekomen en dat zijn familie wel sliep en het eveneens al donker was (gehoorverslag CGVS, 7 juni 2007, p.12).
Wederom slaagt verzoeker er niet in het motief in de bestreden beslissing te weerleggen of er een afdoende verklaring voor te geven.
12. Met betrekking tot het aantal broers van verzoekers vriend en afstand tussen de huizen van verzoeker en zijn vriend, stelt verzoeker dat hij enkel weet dat zijn vriend één broer heeft die bij hem woont. Voorts stelt verzoeker dat hij het nut niet inziet van de vraag, inzake de afstand tussen verzoekers huis en het huis van zijn vriend en het feit of men van het ene huis naar het andere kan roepen, in het onderzoek naar verzoekers vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.
13. De Raad benadrukt dat het zeer merkwaardig is dat verzoeker en zijn vriend samen deze actie zouden hebben ondernomen en samen naar India vluchtten, maar toch zou verzoeker niet veel over de familiesituatie van zijn vriend, C., weten (gehoorverslag CGVS, 7 juni 2007, p. 4). In casu blijkt verzoeker niet precies te weten hoeveel broers zijn vriend precies had (gehoorverslag CGVS,

7 juni 2007, p.4). Verzoeker verklaarde verder ook dat hij in hetzelfde dorp woonde, maar dat verzoeker van zijn eigen huis niet naar het huis van vriend zou kunnen roepen (gehoorverslag, 7 juni 2007, p.5). Verzoekers vriend verklaarde nochtans net dat hij in hetzelfde dorp woonde en dat men van zijn huis naar verzoekers huis zou kunnen roepen en gehoord worden (gehoorverslag CGVS, 7 juni 2007, p.5).

Wederom slaagt verzoeker er niet in het motief in de bestreden beslissing te weerleggen of er een afdoende verklaring voor te bieden.

- 2.14. Met betrekking tot het feit dat verzoeker geen informatie kan geven omtrent de problemen die zijn vriend kende, stelt verzoeker dat dit niet verwonderlijk is aangezien het niet gebruikelijk is dat mensen met problemen met de Chinese overheid in detail uitleggen welk hun problemen exact waren. Voorts geeft verzoeker aan dat dit element niet de kern van zijn asielrelaas betreft en geen invloed heeft op de beoordeling van het al dan niet bestaan van een vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker.

Wat betreft het feit of verzoekers vriend monnik was geweest en of hij er reeds aan dacht om het land te verlaten bij het uitvoeren van de actie, stelt verzoeker dat hij weet dat zijn vriend toen hij jong was monnik is geweest maar dat hij niet weet of dit nog steeds het geval zo was.

Tenslotte benadrukt verzoeker dat zijn vriend voor het uitvoeren van de actie, net als verzoeker zelf, de intentie had om Tibet te verlaten en dat het daarom was dat hij met verzoeker heeft meegedaan. Achteraf bevestigde verzoekers vriend hem echter dat dit niet het geval was en dat hij slechts na deze actie Tibet wilde verlaten.

15. De Raad merkt voorts op dat het bevreemdend is dat hoewel verzoeker samen met zijn vriend, C., een actie zou hebben ondernomen en samen met hem naar India vluchtte, verzoeker toch niet op de hoogte blijkt te zijn van diens eerdere problemen met de Chinese overheid (gehoorverslag CGVS, 7 juni 2007, p.7). Verzoekers vriend verklaarde immers meer dan twee weken te zijn opgesloten door de politie na een incident in het jaar 2004 (gehoorverslag DVZ, 23 maart 2005, p.15). Ten slotte stelde verzoeker tijdens een eerste gehoor op het Commissariaat-generaal dat zijn vriend, C., een monnik was geweest (gehoorverslag CGVS, 15 maart 2007, p.16). Later, tijdens een tweede gehoor, stelde verzoeker tegenover het Commissariaat-generaal nochtans niet te weten of zijn vriend een monnik was (gehoorverslag CGVS, 7 juni 2007, p.5). Eerst zou volgens verzoeker zijn vriend monnikskleren hebben gedragen, dan weer stelde verzoeker van niet (gehoorverslag CGVS, 7 juni 2007, p.5). Verder verklaarde verzoeker, tijdens het eerste gehoor, dat zijn vriend voor de actie ook al had besloten om Tibet te verlaten (gehoorverslag CGVS, 15 maart 2007, p.16), terwijl verzoeker tijdens het tweede gehoor verklaarde dat zijn vriend nog niet dacht aan het verlaten van Tibet alvorens verzoekers actie (gehoorverslag CGVS, 7 juni 2007, p.6).

Wederom slaagt verzoeker er niet in de tegenstrijdigheid vastgesteld in de bestreden beslissing te weerleggen, deze blijft aldus gehandhaafd.

16. Tenslotte voert verzoeker aan dat hij verschillende authentieke bewijzen heeft neergelegd waarvan de geldigheid door de Commissaris-generaal niet wordt betwist, dat zijn beslissing om Tibet te verlaten ingegeven is door het feit dat hij door de Chinese regering werd gedwongen om in China te gaan studeren en dat hij illegaal in India verbleef. Verzoeker beweert dat deze elementen door de

Commissaris-generaal niet in overweging werden genomen bij de beoordeling van de asielaanvraag.

17. Wat betreft de door verzoeker neergelegde documenten, zijnde een “special entry permit”, een kopie van een pagina van de gezinsregistratie (“hukou”), een identiteitskaart, een attest van de “Reception Centra” en enkele foto’s, stelt de Raad vast dat ze geen afbreuk doen aan bovenstaande bevindingen. Evenmin zijn deze documenten in staat om enige duidelijkheid te brengen in de door verzoeker afgelegde tegenstrijdige verklaringen waardoor deze documenten de bestreden beslissing dan ook niet in positieve zin kunnen ombuigen. Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing genomen is met de in overwegingneming van al de feiten en stukken in het dossier en na een zorgvuldige voorbereiding. Verzoeker had steeds de mogelijkheid om bemerkingen te formuleren en tijdens de gehoren kreeg hij ruimschoots de mogelijkheid om zijn asielrelaas uiteen te zetten en zijn verklaringen aan te vullen. Bovendien brengt verzoeker ook geen enkel concreet element aan ter staving van zijn bewering.

Hoe dan ook, met betrekking tot verzoekers verwijzing naar zijn jarenlang verblijf in Indië, stelt de Raad vast dat verzoeker verklaarde dat hij twee jaar in India verbleef. Verzoeker verklaarde dat hij India verlaten heeft omdat hij er problemen had om zijn verblijf te legaliseren. Uit algemene informatie blijkt dat Tibetaanse vluchtelingen in India beschouwd worden als vreemdelingen in de zin van de Indiase “Foreigners Act” van 1946 en bijgevolg genieten van de basisrechten van de staatsburgers met uitzondering van het recht om deel te nemen aan de verkiezingen. Tibetanen die problemen hebben ten gevolge van een eventueel illegaal verblijf zijn eerder zeldzaam en kunnen zich desgevallend wenden tot het bureau van de Dalai Lama die dergelijke gevallen behandelt. Zij zijn in ieder geval beschermd tegen refoulement (zie <http://www.irb-cisr.gc.ca/en/research/rir/?action=record.viewrec&gotorec=450153>). Er zijn geen berichten dat Tibetaanse vluchtelingen door India worden teruggestuurd (Algemeen Ambtsbericht, Nederland, mei 2006, p. 73, <http://www.minbuza.nl/nl/actueel/ambtsberichten>).

- 2.18. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.
1. In ondergeschikte orde stelt verzoeker aanspraak te maken op de subsidiaire beschermingsstatus zoals neergelegd in artikel 48/4 § 2 b van de Vreemdelingenwet.
2. De Raad stelt vast dat verzoeker zich beroept op dezelfde feiten als deze van zijn asielaanvraag en dat hij verwijst naar de algemene voorwaarden voor het in aanmerking komen voor de subsidiaire bescherming. Aan verzoeker kan, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze feiten de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, a) en b), van de voormelde wet van 15 december 1980 niet worden toegekend. Op dit ogenblik is de situatie in Tibet onder Chinees bestuur niet van die aard dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR
VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 21 december 2007
door:

mevr. A. VAN ISACKER, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. SMETS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. SMETS.

A. VAN ISACKER.